

ШЕСТА БЕСЕДА.

Трайностъта на планетната система.

Сдвамъ человѣческия умъ, при помощъ-та на единъ велиъкъ законъ, сполучилъ да реши трудны-тѣ задачи, кои-то са представлявали отъ движени-ята на земя-та и нейны спътникъ, мѣсяца, — тосъ чашь той пристигна къмъ решени-е на по-высокы-тѣ и по-заплетени въпроси за трайностъ на цѣла-та система отъ планеты, спътници и кометы, кои-то всички обыкалятъ около сълнце-то. Числото на тѣла-та, кои-то влѣзватъ въ това изслѣдваніе, тѣхни-тѣ величины и огромни-тѣ періоди на обыкаляни-е то имъ, огромни-тѣ имъ разстоянія отъ наблюдателя, и много голѣма-та точность, коя-то са изисква отъ наблюдени-ята, всичко това съвокупно съ высокы интересъ, кой-то е свирзанъ съ крайны резултатъ, правяло това изслѣдваніе най-чудно отъ всички, кои-то нѣкога сѫ обръщали на себе си усилия-та на человѣческия умъ.

За да разумѣемъ значеніе то и важностъ-та на тѣзи велика задача, нѣка направимъ единъ кратъкъ пригледъ върху наша-та система, и, като вървимъ напрѣдъ къмъ нейны-тѣ познаты прѣдѣли, да забѣлѣжимъ число-то и разнообрази-е то на мирове-тѣ, кои-то влѣзватъ въ изслѣдваніе-то.

Като начнемъ отъ великыя центръ, огромно-то сълнце, ний на-мѣрвамы, че негова-та величина е толкъсъ голѣма, що-то надминува мас-са-та на всички неговы планеты зеты заедно. Дѣйствително, ако да бѣше възможно да паредимъ всички-тѣ, планеты на права линія отъ една страна на сълнце-то, тѣй що-то тѣхно-то съвокупно вліяніе да може да дѣйствува съ всичка-та си сила върху това тѣло, то центра на тижесть-та на цѣла-та система, тѣй поставена, щѣше да са памѣрва едваъ задъ прѣдѣлы-тѣ на сълничова-та повърхностъ. На срѣдни разстояніе 36.000,000 мили отъ сълнце-то, ний срѣщамы най-близка-та планета, Меркурій, коя-то обыкаля по орбита съ значителенъ ексцентрицитѣтъ и извръща пълно-то си обыкаляни-е около сълнце-то въ періода равенъ почти на осъмдесѧть и осъмъ наши дни. Това тѣло има диаметръ само 3140 мили, и е най-малко-то отъ тѣй нарѣчены-тѣ стары планеты. Като продължавамы